

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF lever vi fint med, at vi ikke er enige med Bologselskabernes Landsforening i denne sag. Det, vi er interesserede i, er at få fremmet den vedvarende energi.

Men det, der egentlig får mig herop, er, at ministeren nu igen taler om, at vi er nogle partier herinde, der ikke mener, at noget kan lade sig gøre uden massive tilskud og uden støtte. Den diskussion har vi altså haft flere gange i denne samling her i salen, men nu er der faktisk slet ingen støtte længere til den vedvarende energi, så jeg vil godt have, at ministeren går op og tager de ord i sig igen og lader være med at kolportere det indtryk, at vores primære interesse og midler er store offentlige tilskud, for det er det faktisk ikke. Vi har medvirket til at bygge tilskudspolitikken op, men på en sådan måde, at den fortsat sikrer en udbygning af den vedvarende energi. Det har ministeren og hans regering også brug for, for den kan ikke overholde Kyotoaftalens forpligtelser på en bare rimelig måde, medmindre den rent faktisk speeder udviklingen af den vedvarende energi op.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Det glæder mig da, at ministeren siger, at Danmark er en frontløber, men jeg synes, vi igen skal prøve at se på solenergien, for her kan det jo ikke være økonomien, der tages i betragtning, fordi elregningen bliver for stor, som fru Aase D. Madsen sagde. Det skal jo kun etableres, hvis det er rentabelt.

Jeg vil gerne spørge ministeren, som i hvert fald er enig med mig i, at Tyskland, Frankrig og Spanien er meget interesserede i solenergi: Vi har en meget stor eksport af solenergi, og kan ministeren ikke være en lille smule bange for, at han for at spare 5 mio. kr. sætter den knowhow, som Danmark har, over styr? Jeg er da ikke sikker på, at de danske producenter er villige til at producere, når den danske regering overhovedet ikke har tiltro til det.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Vi synes da også i regeringen, at 5 mio. kr. er mange penge, men der bliver jo ofret meget, meget mere på forskningen på de områder på mange af vore universiteter og andre steder.

Så må jeg sige, at når man i landene syd for Danmark er mere interesseret i det her, er det jo godt for Danmark. Det er godt for vores industri, det er godt for medarbejderne, det er godt for det hele, også fordi man i EU ikke har nået noget, der bare ligner det, vi har nået i Danmark, så selvfølgelig kan resten af EU lære noget af Danmark i denne sag.

Så må jeg sige til fru Anne Grete Holmsgaard om støtte til vedvarende energi, at selvfølgelig kan vi også tærskle langhalm på det spørgsmål i dag. Men det er nu engang sådan, at i dag drejer sagen sig om, hvorvidt der skal være en pligt eller ikke skal være pligt, og det er der nu ikke meget tilskud i. Men omvendt er det jo sådan, at når vi taler om prioriteret el, ved vi godt, at det har medført nogle stigninger, og vi ved også godt, at vi skal nå nogle klimamål. Det er vi enige i i regeringen, det vil jeg godt understrege én gang til her fra Folketingets talerstol: regeringen er enig i, at vi skal nå nogle målsætninger.

Til fru Aase D. Madsen: Jeg kender ikke det eksakte tal for PSO-omkostningerne, men det er korrekt, som det blev fremført, at de 20 pct. vedvarende energi, vi skulle nå i 2003, er blevet 27 pct.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes da, det er opmuntrende, at ministeren trods alt vedstår Kyotoforpligtelsen. Men det er besynderligt, hvad regeringen egentlig forestiller sig, for det er jo noget, som skal være klar i 2006, dvs. inden for en meget kort tidshorisont, når vi snakker energiplanlægning.

Mig bekendt har regeringen tænkt sig at droppe vindmølleparkerne. Den kommer med noget forfærdeligt kludder om vedvarende energibeviser, der sandsynligvis vil ødelægge det danske vindmøllemarked, og nu kommer så disse foranstaltninger, hvor man også sætter solvarmen i stå, samtidig med at man har en motorvejspolitik, der gør, at CO₂-bidraget fra trafikken drøner opad.

Ministeren må altså undskylde mig, men det forekommer rent umiddelbart totalt ubegribeligt, hvordan regeringen på den baggrund kan forestille sig, at den kan opfylde Kyotomålsætningen. Jeg prøvede bare at få ministeren til at forklare lidt mere i detaljer, hvad det er for et mirakelmiddel, regeringen har tænkt sig at fremlægge, inden 2006-målsætningen skal være på plads.